

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Cur alij his, alij alijs membris priuentur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ria DEI in ipso, qua iustitia id fieri possit, ut tanta poena alicui infligatur non propter peccatum? Respondeo 1. nullam caeco injuriam factam; etsi enim ei non contigerit caecitas, vel ob proprium, vel ob alienum peccatum, non tamen contigit sine illo peccato, ob quod iuste Deus multo maiora mala illi immittere potuisset. Docet enim fides, ob peccatum originale, iuste poenas quascumque temporales exigere ab omnibus posse Deum; & ob id ipsum de facto multos infantes morte affici, aliisque malis, tradit Augustinus. Quod igitur non puniat omnes, nec pluribus malis obijciat, misericordiae est beneficium, non iustitiae debitum. Ut autem aliquid a Deo iuste fiat, satis est, si sine iniustitia, etsi non propter iustitiam fiat. Adde 2. quod etiam si nullum in tali peccato esset, tamen in arbitrio DEI sit, caecitatem, vel alium corporis defectum immittere sine ulla iniustitia. Nihil enim illi aufert, contra jus ipsius, sed solum hoc vel illud non vult illi donare, sicut ei cetera donavit. omnia enim, quae habemus bona, DEI sunt dona gratis & liberaliter donata. Quare si cui non dat visum, pedem, manum, longam vitam, non aufert debita, sed non donat, quae donare potuit. Quae non est iniustitia, sed terminus divinae liberalitatis & donationis. Quare nemo cum Deo potest expostulare, si ei sanitatem negat, aut vitam longiorem non donat; sicut nec servus potest expostulare cum domino, si ei agrum non donat, si non donat hortum, aut domum.

Sed in arcana divinae iustitiae penitus intremus. Nonne Eremicola DEI tribunal temere iudicavit, quando *animo secum pertractans miserandum innocentis hominis casum quasi offerebatur in Deo, qui infentem servum tam atroci calamitate tantisque arumnis premi, opprimi, passus esset?* Nonne ab Angelo eius temeritas est castigata? Nonne iustitia Numinis demonstrata? quando dixit: *Novis huic pedem amputatum, ut iustas poenas daret, quod hoc ipso iam olim pede juvenis suam ipsius matrem unam vectus ex curru indignis modis deturbavit; nec umquam de hoc scelere, uti par erat, doluerit.* Itaque non solum Deus est Dominus membrorum nostrorum, sed etiam iudex. Per quae quis peccat, per ea & poenas illum lue-re par est. Multi membro aliquo, aut membri usu privantur, & causam nesciunt, cur ita superi permiserint; scirent, si delictorum

Vide Toler. in cap. 9. 10.

S. Augustini lib. 22. Civit. cap. 22.

X.

Ioan. 18. 10.

suorum recordarentur. Auriculam Malcho dexteram Petrus amputavit? fortasse eam sapius præbuit detractoribus, turpiloquijs, adulantibus, certè injustè mādanti, vt Christo capiēdo interesset. Alius queritur, sibi vtrumque oculum ex incauto ignis iofultu effluxisse? fortasse illis ipsis oculis sapius aspexit, quod videre nefas fuit, & dici poterat:

Quid. lib. 2.
Metam. fab. 9.

*Aspicit hunc oculis iisdem, quibus abdita nuper
Viderat Aglaurus flaua secreta Minerva.*

Alius digitis truncatus est? fortasse nimis longos habuit. Manus ambas alius amisit? fortasse eas, quibus non debebat, iniiecit, aut ad illicita extendit. Alius genua poplitesque habet plumbo trajectos? fortasse Deo numquam adorato submitit. Crurifragium passus est alius? quid si id meruit exotici generis ocreis in terras nostras aliunde importatis? Talum quispiam inuertit? aut pedum digitos frigus illi deussit? quid si in choreis nimius fuit, aut molli calcatu lasciuiuit, juxta illud: *Homo apostata, vir inutilis,*

Prou 6. 12.

Rom. 6. 19.
& 7. 13.

graditur ore peruerso, annuit oculis, terit pede, digito loquitur? Hæc omnia membra accepit homo, vt *seruirent iustitia in sanctificationem*: quòd si igitur exhibeat *membra sua arma iniquitatis peccato*, an non dignus est ea amittere? Immò an non illi vtilius est ijs carere, quàm furere? Illi ergo dicit Seruator: *Bonum est tibi ad vitam ingredi debilem, vel claudum, quàm duas manus, vel duos pedes habentem mitti in ignem aeternum.*

Matth. 18. 8.

XI.

Deuter. 25 11.

Fuit hæc iustissima lex olim: *Si habuerint inter se iurgium, viri duo, & unus contra alterum rixari cœperit, volensq; uxor alterius eruere virum suum de manu fortioris, miseritq; manum, & apprehenderit verenda eius: abscondes manum illius, nec flecteris super eam vlla misericordia.* Quod in manu iussit fieri, in pede quoque factum accipe. Frisingæ in cathedralis Ecclesiæ superiore Choro, ad dexterum latus altaris S. Sigismundi, vidi pedem humanum, carne adhuc integra & incorrupta, quamuis subnigra, cum digitis & vnguibus, tabellæ lignæ affixum, parietique appensum. Eo viso, interrogavi, quid esset istuc? Responsum est mihi à viris magnis, morem esse perantiquum, vt quotannis, feria tertia Pentecostes, ad S. Sigismundi aram peregrinationes instituantur. Et verò etiam longis illuc vijs veniri. Mœmingam pagum esse

octo,